

A gyertyák üzenete

A gyerekek a hittantanár nyomában a templomba igyekeznek.

- Éppen érdekel, mi a szándéka velünk - jegyezi meg gyanakvóan Jani.

- Majd gyakoroljuk a gyónást - vélekedik Rudi. - Anyu már szintén átismételte velem a lelkítükröt, és eddig 17 bűnig jutottunk.

- A rekordot Misi tartja - szól közbe Kati. - Ő már az 59. bűnnél tart, de természetesen, sok köztük a hasonló.

A plébános atya erre hátrafordul, a gyerekekre néz, és felsóhajt.

- 59? Végző ideje, hogy erről elbeszélgessünk - dörmögi.

A templomban félhomály

dereng, csak a nagy húsvéti gyertya ég. A hittantanár sok apró gyertyát hozott magával, minden gyereknek egyet. Az elsőgyónó gyerekek a nagy gyertya lángján meggyújtják saját gyertyáikat, és az oltár előtti lépcsőre helyezik. A pap leül a lépcső előtt a szőnyegre. A gyerekek körbeülnek. A gyertyák lángját nézik és - várnak.

- Ezek a gyertyák - szakítja meg végül a csendet az atya -, mit csinálnak most tulajdonképpen?

- Úgy látom, égnek - bátorkodik elsőnek Rudi. A többiek nevetnek.

- Egy égő gyertya - szól újra a pap. - Vajon mire jó?

- Világít - válaszol Kati.

- És melegít - mondja Jani.

- És az a gyertya, amely nem ég? - kérdi a hitoktató.

- Az se nem világít, se nem melegít - válaszol Zsuzsi. - Az semmit sem ér. Előbb meg kell gyújtani.

- Képzeljétek el, hogy mi is ilyen gyertyák vagyunk - mondja a pap. - Fényünket Jézustól kaptuk, mint ahogyan a gyertyáink is a fényüket a húsvéti gyertyától. Megvilágítjuk a környezetünket. A körülöttünk levő emberekre fényt és meleget sugárzunk, amikor barátságosak, jók és segítőkészek vagyunk.

- Sajnos, nem mindig vagyunk ilyenek - mondja Rudi.

- Mikor nem adunk több fényt és meleget? - kérdi a hitoktató.

- Amikor rosszak vagyunk - mondja Zsuzsi.

- És mikor vagyunk rosszak? - hangzik ismét a kérdés.

és vígan ki-
es, hanem
us feltá-

ezt
s.

később."

... olvasnom a jegye-
Megfogadtam, hogy
gyekek az apró jelekre.
... találkozottam Jézus-
... eretek mondták. Egé-
... rített hatalmába.

... ny év. Azóta nemcsak
... de majdnem minden-
... vidám, akkor tudom,
... lindmáig hálás vagyok
... ak megértettem, hogy
... lki szememmel.
... hogy még sokszor fo-

Norbert Rössner
(Weite Welt, 1979. április)

- Hát, amikor vitatkozunk, például - válaszolja Misi.

- Hmm... Vitatkozni néha jó, és kell is - véli a lelkiatya.

- Igen, de tegnap a kisöcsémekkel éppen azon vitatkoztam össze, mert elkaptam a nagyobbik szöveget kalácsot - vallja be őszintén Misi. - De én megkeserítettem neki az adagját. Azt mondtam, hogy neki csupa kukacos meggy jutott. Ettől úgy megundorodott, hogy nem akarta megenni, és nekem adta. Ez gonosz volt tőlem, ugye?

- Igen - válaszolja komolyan a pap. Előrehajol, és elfúj egy gyertyát.

- Ez az én gyertyám volt? - kapja fel fejét Misi megijedten.

- A te gyertyád volt - mondja a tanár.

Egy ideig csendben ülnek, majd Katiból buggyan ki a szó:

- Én vasárnap megbántottam édesapámat. Sétálni hívott, mert egyedül nem érdekes neki, de én azt mondtam: Menj egyedül, most éppen rajzregényt olvasok, és az érdekesebb az ostoba sétánál...

A hitoktató elfújja a következő gyertyát.

- Azt hiszem, felbosszantottam Katit - vallja most Jani. - Tudtam, hogy kölcsön akarja kérni az új filctollaimat, de megvártam, hogy megkérjen. És a tetejébe sokáig hagytam könnyörögni...

- Ó! - vette védelmébe gyorsan a leány. - Igaz, hogy haragudtam, de nem anynyira, hogy te a gyertyádat...

De a plébános atya már elfújta a gyertyát.

Végül mindenki sorra kerül. Minden gyereknek eszébe jut, mit nem kellett volna tennie, egyeseknek az is, amit kellett volna. A gyertyák egymás után kialszanak. Végül már csak egyetlen marad égve.

- Hiányzik valaki, vagy elszámítottam magam? - kérdi a hitoktató.

- Ez az atya gyertyája - mondja Jani. - A plébános atyán a sor!

Lehajtott fejjel gondolkodik egy ideig.

- Talán tudtok ti valamit felhozni, amivel megbántottalak benneteket - szólal meg végül.

- Már hatszor megígérte, hogy elhozza a Dávidról és a Góliátról szóló könyvet - bátorodik elsőnek Kati. - De mindig elfelejti...

- Hmm! Hmm! - dörmög maga elé a pap. - De amikor valaki közületek hatszor elfelejt valamit, én nyomban dühbe gurulok! Fújjátok el a gyertyámat!

A gyerekek elfújják az utolsó gyertyát is. Már csak a húsvéti nagy gyertya ég az oltár mellett.

- Kár! - sajnálkozott Rudi. - Most eléggé sötét van itt a templomban. És mint ha hidegebb is volna, mint előbb.

- Most mi legyen a teendőnk? - kérdi a hitoktató.

A gyerekek tanácstalanul hallgatnak.

- Új fényre van szükségünk - mondja a plébános atya. - Szerencsére ég a húsvéti gyertya. Az, aki sajnálja rossz tetteit, csúnya viselkedését valakivel szemben,

i.
tya.
ztam össze, mert elkapá-
Misi. – De én megkeserí-
kukacos meggy jutott. Et-
kem adta. Ez gonosz volt

fúj egy gyertyát.
jedten.

a szó:
ívott, mert eg
ppen rajzregén

ani. – Tudtan
megkérjen.]

aragudtam,

zébe jut, mi
yák egymás

rdi a hitokt
yán a sor!

alak benr

a Góliát

or valak
el a gy
a húsvé

a temp!

– Szer
sét v:

bánja meg a bűneit, és kérjen bocsánatot a Jóistentől meg egymástól is. Azután el-
végezzük szentgyónásunkat, és újra meggyújthatjuk a gyertyáinkat. A bűnbánat
szentsége által visszanyerhetjük a fényt Istentől, mint ahogyan majd a húsvéti
gyertyán újra meggyújthatjuk a gyertyáinkat.

Amikor a gyerekek a húsvéti nagy gyertya lángján újra meggyújtották gyer-
tyáikat, örömteli fénykörmenetet rögtönöztek a templomban.

– Azt hiszem, hogy az én 59 bűnöm listája ostobaság – jegyezte meg Misi a plé-
bános atyának. – Ezentúl gyónáskor inkább azt mondom majd el, hogy amit iga-
zán sajnálok, és meg is bánok...

Lene Mayer-Skumanz
(Weite Welt, 1981. április)